

Ang Pahayag ni Jesucristo - Bilang Siyam

Ang Huling Propetikong Salaysay ni Isaias: Ang Pagbubunyag ni Cristo at ang Propetikong Gampanin ng 144,000

Jeff Pippenger
2023-11-01

Ang Aklat ni Isaias, at lalo na ang panghuling salaysay na propetiko ni Isaias na nasusumpungan sa mga kabanata apatnapu hanggang animnapu't anim, ay isang paglalahad na nagbibigay-diin sa iilang mahahalagang katotohanang propetiko na tuwirang kaugnay ng Pahayag ni Jesucristo, na ngayo'y inaalisan ng selyo habang tayo'y lumalapit sa pagtatapos ng probasyon ng sangkatauhan. Isa sa mga katotohanang iyon ay ang kapahayagan ng Alpha at Omega. Walang ibang aklat sa Bibliya na lumalapit man lamang sa patotoo ni Isaias hinggil sa aspektong iyon ng likas ng Diyos na naglalarawan ng wakas ng isang bagay sa pamamagitan ng pasimula nito.

Sino ang gumawa at nagsagawa nito, na tumatawag sa mga sali't saling lahi mula pa sa pasimula? Ako, ang Panginoon, ang una, at kasama ng huli; ako yaon. Isaias 41:4.

Sa Aklat ni Isaias, tinutukoy ng Diyos kung ano ang patunay na ang Diyos ay Diyos.

Ganito ang sabi ng Panginoon, ang Hari ng Israel, at ng kaniyang Manunubos, ang Panginoon ng mga hukbo: Ako ang Una, at Ako ang Huli; at bukod sa Akin ay walang Diyos. At sino, na gaya Ko, ang tatawag, at magpapahayag, at magsasaayos para sa Akin, mula nang itinalaga Ko ang bayang sinauna? At ang mga bagay na darating, at yaong darating pa, ipababatid nila sa kanila. Huwag kayong matakot, ni mangilabot man: hindi ba't mula pa noon ay sinabi Ko sa inyo at ipinahayag? Kayo nga ang Aking mga saksi. Mayroon bang Diyos bukod sa Akin? Oo, walang ibang Diyos; wala Akong nalalamang iba. Isaias 44:6-8.

Binibigyang-diin ng panghuling propetikong salaysay ni Isaias ang ganap at pangwakas na katuparan ng pagdating ng Tagapag-alih na ipinangako ni Hesus.

Pakinggan ninyo ako, kayong sumusunod sa katuwiran, kayong humahanap sa Panginoon: masdan ninyo ang bato na mula roon kayo inukit, at ang butas ng hukay na mula roon kayo hinukay. Masdan ninyo si Abraham na inyong ama, at si Sara na nanganak sa inyo; sapagkat siya'y tinawag kong nag-iisa, at pinagpala ko siya, at pinarami ko siya. Sapagkat aaliwin ng Panginoon ang Sion; aaliwin niya ang lahat ng kanyang mga pook na giba; at gagawin niya ang kanyang ilang na gaya ng Eden, at ang kanyang disyerto na gaya ng halamanan ng Panginoon; kagalakan at tuwa ay masusumpungan doon, pagpapasalamat, at tinig ng awitan. Isaias 51:1-3.

Ang Mang-aaliw ay dumating noong Hulyo ng 2023. Isa pang katotohanan na binibigyang-diin sa salaysay ni Isaias ay ang nakatagong tatlong-yugtong kasaysayan ng pitong kulog, na siyang balangkas ng "emeth," ang salitang Hebreo na nilikha mula sa una, ikalabintatlo, at huling titik ng alpabetong Hebreo.

Isang tinig ng kaingayan mula sa lungsod, isang tinig mula sa templo, tinig ng Panginoon na gumagawad ng ganti sa kaniyang mga kaaway. Isaias 66:6.

Isa pang mahalagang katotohanang inilalahad sa aklat ni Isaias ay ang papel ng Islam bilang kasangkapan ng paghuhukom na ipinatutupad ng Diyos, una sa Estados Unidos, at pagkatapos ay sa buong daigdig, dahil sa pagpasa ng batas na nagpapatupad ng pangigingilin ng Linggo.

Sa takdang sukat, kapag ito'y sumibol, makikipagtalo ka rito: pinipigil niya ang kaniyang mabagsik na hangin sa araw ng silanganing hangin. Isaias 27:8.

Ang lahat ng katotohanang ito ay maaaring uriin bilang mga bahagi ng mensahe ng Sigaw sa Hatinggabi, na ang talinghaga ng sampung dalaga ang kumakatawan sa mensahe ng Apocalipsis ni Jesucristo na ibinigay ng Ama kay Jesus, na ibinigay naman Niya kay Gabriel, na ibinigay naman nito kay Juan, na siya namang isinulat at ipinadala ni Juan sa mga iglesia. Patuloy nating ginagamit ang huling salaysay ni Isaias upang patibayin ang sunud-sunod na mga pangyayaring propetiko na nagsisimula sa ikalabing-isang kabanata ng Apocalipsis, at ngayon ay nakarating na tayo sa ikalabindalawang kabanata, kung saan nasusumpungan natin na ang babaeng nararamtan ng araw ay inilalarawan sa pamamagitan ng simbolismong matibay na itinataguyod ni Isaias, ito nga: na inilalarawan ni Cristo ang wakas ng isang bagay sa pamamagitan ng pasimula nito.

At lumitaw ang isang dakilang tanda sa langit: isang babaeng nararamtan ng araw, at ang buwan ay nasa ilalim ng kaniyang mga paa, at sa kaniyang ulo ay may putong ng labindalawang bituin. At siya, palibhasa'y nagdadalang-tao, ay sumigaw, naghihirap sa panganganak, at nagpipighati upang manganak. At lumitaw ang isa pang tanda sa langit; at narito, isang malaking pulang dragon, na may pitong ulo at sampung sungay, at sa kaniyang mga ulo ay may pitong diyadema. At kinaladkad ng kaniyang buntot ang ikatlong bahagi ng mga bituin sa langit at inihagis ang mga ito sa lupa; at ang dragon ay tumayo sa harap ng babae na handa nang manganak, upang lamunin ang kaniyang anak pagkapanganak niya. At siya'y nanganak ng isang lalaking anak, na maghahari sa lahat ng mga bansa sa pamamagitan ng pamalo ng bakal; at ang kaniyang anak ay inagaw at dinala sa Diyos, at sa kaniyang trono. Pahayag 12:1-5.

Ang babae sa Apocalipsis labindalawa ay sagisag ng hinirang na bayan ng Diyos sa buong kasaysayan. Ang labindalawang lipi ng sinaunang literal na Israel ay kumakatawan sa pasimula ng hinirang na bayang tipan ng Diyos. Ang labindalawang lipi ay nagsisilbing tipo ng katapusan ng sinaunang literal na Israel, nang piliin ni Cristo ang labindalawang alagad. Ang labindalawang alagad na iyon, sa katapusan ng sinaunang literal na Israel, ay sila ring labindalawang apostol sa pasimula ng makabagong espirituwal na Israel. Dalawang saksi sa pasimula at isang saksi sa katapusan ay nagsasanib upang magtatag ng tatlong saksi na kumikilala sa isandaang apatnapu't apat na libo bilang katapusan ng makabagong espirituwal na Israel.

Ang isang daan at apatnapu't apat na libo ay ang sagisag din na itinakwil ng kanilang mga kapatid. Sila ang sagisag na siyang libis ng mga butong tuyo at patay na nakahandusay sa lansangan ng dakilang lungsod na Sodoma at Egipto, at pinaslang ng hayop na umahon mula sa abismo. Sila ang sagisag, na siyang mga bato ng korona, na suot ng babae sa kaniyang ulo.

At ililigtas sila ng Panginoon nilang Diyos sa araw na yaon, gaya ng kawan ng kaniyang bayan; sapagkat sila’y magiging gaya ng mga batong hiyas ng isang putong, na itataas na parang watawat sa ibabaw ng kaniyang lupain. Zacarias 9:16.

Ang watawat, na siyang isandaan at apatnapu't apat na libo, ay mga bato, gaya rin ni Cristo.

At uminom silang lahat ng iisang espirituwal na inumin; sapagkat uminom sila mula sa batong espirituwal na sumunod sa kanila; at ang batong iyon ay si Cristo. 1 Corinto 10:4.

Si Cristo ang nagsisilbing tipo ng isang daan at apatnapu't apat na libo, at sumasang-ayon si Pedro kay Pablo na si Cristo ang “batong buhay” na tinanggihan, at itinukoy din ni Pedro na ang bayan ng Diyos ay “mga batong buhay.”

Na sa kaniya kayo’y lumalapit—sa batong buhay na tunay na itinakwil ng mga tao, ngunit hinirang ng Diyos at mahalaga—kayo rin naman, na gaya ng mga batong buhay, ay itinatayong isang bahay na espirituwal, isang banal na pagkasaserdote, upang maghandog ng mga haing espirituwal na kalugud-lugod sa Diyos sa pamamagitan ni Jesucristo. 1 Pedro 2:4, 5.

Ang isang daan at apatnapu't apat na libo ay hindi lamang ang mga batong hiyas sa korona ng babae; sila ang mismong korona.

Alang-alang sa Sion ay hindi ako tatahimik, at alang-alang sa Jerusalem ay hindi ako magpapahinga, hanggang sa ang kaniyang katuwiran ay sumikat na parang liwanag, at ang kaniyang kaligtasan ay tulad ng ilawang nagniningas. At makikita ng mga bansa ang iyong katuwiran, at ng lahat ng hari ang iyong kaluwalhatian; at tatawagin ka sa isang bagong pangalan, na itatawag ng bibig ng Panginoon. Gayundin, ikaw ay magiging isang putong ng kaluwalhatian sa kamay ng Panginoon, at isang pangharing diyadema sa kamay ng iyong Diyos. Isaias 62:1-3.

Si Kristo ang tipo ng isandaang apatnapu't apat na libo. Siya ang Bato, at sila ay mga "bato." Sila ay isang "putong ng kaluwalhatian sa kamay ng Panginoon," at si Kristo ang putong ng kaluwalhatian.

Sa araw na yaon, ang Panginoon ng mga hukbo ay magiging putong ng kaluwalhatian at diadema ng kagandahan sa nalabi ng kaniyang bayan, at magiging espiritu ng kahatulan sa nakaluklok sa paghatol, at kalakasan sa mga nagbabalik ng pagbabaka hanggang sa pintuang-bayan. Isaias 28:5, 6.

Sa pagsasaalang-alang sa bilang na labindalawa sa konteksto ng pasimula at wakas, ang babae ay sumasagisag sa hinirang na bayang nasa tipan mula sa sinaunang Israel sa Bundok Sinai, hanggang sa kasaysayan ng isandaan at apatnapu't apat na libo. Sila ay itinulad kay Cristo bilang mga tipo, at ang Kaniyang kapanganakan ay inilarawan bilang tipo ng muling pagkabuhay ng mga patay na tuyong buto mula sa lansangan kung saan sila pinaslang noong Hulyo 18, 2020. Ang dalawang-hakbang na prosesong napakalinaw na tinutukoy sa Ezekiel 37, na muling nagbibigay-buhay sa dalawang propetang iyon, ay ‘unang binanggit’ sa paglalang kay Adan.

Si Adan ay nilalang sa dalawang yugto. Una, siya ay hinubog, pagkatapos ay hiningahan siya ni Cristo ng hininga ng buhay, gaya ng hininga mula sa apat na hangin sa Aklat ni Ezekiel na nagbigay-buhay sa mga tuyong buto. Si Adan ay nilalang bilang isang ganap na may-gulang na lalaki, ngunit ang kaniyang paglalang ay, gayunman, ang kaniyang kapanganakan. Ang isandaan at apatnapu't apat na libo ay isinisilang pagkaraan ng tatlo't kalahating sagisag na araw ng pagkakahandusay na patay sa lansangang dumaraan sa lambak ng kamatayan. Ang isandaan at apatnapu't apat na libo ay isinisilang ng babae na nagluwal sa "batang lalaki" na nakatakang mamuno na may pamalong bakal. Bilang sagisag ng Iglesya sa buong kasaysayan, ang babae sa Apocalipsis labindalawa ay kumakatawan sa gayunding simbolismo ng "bundok" sa Daniel dalawa.

Ang Pahayag ay isang aklat na tinatakan, ngunit ito rin ay isang aklat na nakabukas. Itinatala nito ang mga kamangha-manghang pangyayaring magaganap sa mga huling araw ng kasaysayan ng daigdig na ito. Ang mga aral ng aklat na ito ay tiyak, hindi mistikal at di-maunawaan. Sa loob nito, tinatalakay ang gayon ding linya ng propesiya gaya ng nasa Aklat ni Daniel. May ilang propesiyang inulit ng Diyos, at sa gayon ay ipinakikitang dapat silang bigyan ng kahalagahan. Hindi inuulit ng Panginoon ang mga bagay na walang malaking kabuluhan. Manuscript Releases, volume 9, 8.

Ang gayunding linya ng propesiya na matatagpuan sa aklat ni Daniel ay ipinagpapatuloy sa Aklat ng Apocalipsis. Ang bato ni Daniel, na inihawalay mula sa bundok na hindi sa pamamagitan ng mga kamay, ay ang "mga batong buhay" ni Pedro, na "ay itinatayo bilang isang espirituwal na sambahayan, isang banal na pagkasaserdote," at ang bato ni Daniel ay kumakatawan din sa isandaang apatnapu't apat na libo. Ang bundok ay ang Iglesya ng Diyos sa buong kasaysayan.

At sa mga araw ng mga haring ito ay magtatatag ang Diyos ng langit ng isang kaharian na kailanman ay hindi mawawasak; at ang kahariang yaon ay hindi maiiwan sa ibang bayan, kundi dudurugin at lilipulin nito ang lahat ng mga kahariang ito, at mananatili magpakailanman. Yamang nakita mo na ang bato ay nahugot mula sa bundok na hindi sa pamamagitan ng mga kamay, at dinurog nito ang bakal, ang tanso, ang luwad, ang pilak, at ang ginto; ipinakilala ng Dakilang Diyos sa hari kung ano ang mangyayari pagkaraan nito; at ang panaginip ay tunay, at ang kahulugan nito ay tiyak. Daniel 2:44, 45.

Ang mensaheng Sigaw sa Hatinggabi ng isang daan at apatnapu't apat na libo ay isinasagisag din bilang Huling Ulan, at sa panahon ng Huling Ulan itinatatag ng Diyos ang kahariang kinakatawan ng bato ni Daniel.

Ang huling ulan ay darating sa yaong mga dalisay—kung magkagayo'y tatanggapin iyon ng lahat gaya noong una.

“Sa oras na pakawalan ng apat na anghel, itatatag ni Cristo ang Kaniyang kaharian. Walang tatanggap ng huling ulan kundi ang mga gumagawa ng lahat ng kanilang makakaya. Tutulungan tayo ni Cristo. Lahat ay maaaring maging mga magtatagumpay sa biyaya ng Diyos, sa pamamagitan ng dugo ni Jesus. Ang buong langit ay interesado sa gawain. Interesado ang mga anghel.” Spalding at Magan, 3.

Ang apat na hangin ng Islam ay pinakakawalan sa batas sa Linggo, at saka itatatag ni Cristo ang Kanyang kaharian. Ito ay nagaganap sa mga araw ng mga espirituwal na kaharian sa ikalawang kabanata ni Daniel. Ang huling apat na espirituwal na kaharian sa panaginip ni Nebukadnezar ay tinipuhan ng unang apat na literal na kaharian. Ang literal na Babilonia, Medo-Persya, Gresya, at Roma ay kumakatawan sa espirituwal na Babilonia, Medo-Persya, Gresya, at Roma.

Ang Babilonyang espirituwal ang ulong yari sa ginto, na tumanggap ng nakamamatay na sugat noong 1798, gaya ng inilalarawan ng pansamantalang pag-aalis kay Nebukadnezar sa kapangyarihan sa loob ng “pitong panahon.” Kapag ang tatluhang unyon ng dragon, ng halimaw, at ng bulaang propeta ay bumuo ng ikawalong kaharian, na galing din sa pito, ito ay bubuuin ng lahat ng mga espirituwal na kaharian na kinakatawan sa larawan ni Nebukadnezar sa ikalawang kabanata. Ang kapapahang patay at ang kapapahang muling nabuhay ang espirituwal na ulong yari sa ginto sa pasimula at sa wakas ng apat na espirituwal na kaharian ng larawan. Ang Estados Unidos, bilang ikalawa sa apat na kaharian, ay kinakatawan bilang espirituwal na Medo-Persia. Ang Mga Nagkakaisang Bansa, bilang ikatlo sa apat na kaharian, ay kinakatawan bilang espirituwal na Gresya, at magkakasama, bumubuo silang lahat ng tatluhang unyon ng dragon, ng halimaw, at ng bulaang propeta upang itatag ang ikawalong kaharian, na galing din sa pito. Ang kapapahan ang Anticristo at nagtatangkang pekein si Cristo. Sa ganitong diwa, sa huling apat na espirituwal na kaharian, ang kapapahan ang una at ang huli.

Ang batong tinibag mula sa bundok ay nagiging isang kahariang pumupuno sa buong lupa, at ito’y itinataas bilang isang estandarte sa “mga araw ng mga haring ito,” sapagkat ang lahat ng mga espirituwal na kaharian ng larawan ay aktibong kinakatawan sa “mga huling araw.” Ang pagtaas ng estandarte, na siyang pagtatatag ng kaharian ni Cristo, ay nagaganap kapag pinakakawalan ang apat na hangin ng Islam, at ang huling ulan ay ibinubuhos nang walang sukat sa panahon ng Batas ng Linggo.

Ang batong tinibag mula sa bundok ay dudurugin sa pira-piraso ang lahat ng mga kahariang espirituwal ng daigdig, na kinakatawan ng “bakal, tanso, luwad, pilak, at ginto.” Ang isang daan at apatnapu’t apat na libo ay kumakatawan kay Cristo, na sa Apocalipsis labindalawa ay ang “sanggol na lalaki,” na ang kapanganakan ay sumagisag sa kapanganakan ng isang daan at apatnapu’t apat na libo. Ang “sanggol na lalaki” ay “maghahari sa lahat ng mga bansa na may pamalong bakal.” Sa pamalong iyon, dudurugin niya ang mga bansa.

Sasaysayin ko ang pasiya: sinabi ng Panginoon sa akin, “Ikaw ay Anak ko; sa araw na ito ay ipinanganak kita.” Humingi ka sa akin, at ibibigay ko sa iyo ang mga bansa bilang iyong mana, at ang mga dulo ng lupa bilang iyong pag-aari. Sila’y dudurugin mo ng pamalong bakal; babasagin mo sila na gaya ng sisidlang luwad ng magpapalayok. Awit 2:7-9.

Ang Anak ng Diyos ay ipinanganak ng Ama. Marami ang kumukuha ng katotohanang ito at binabaluktot ito sa kanilang sariling kapahamakan. Ang "ipinanganak" ay nangangahulugang magsilang, ngunit alam natin na kailanma’y walang panahong hindi umiiral si Cristo.

"Ngayo'y hayagang nagsasalita ang Espiritu, na sa mga huling panahon ay may ilan na tatalikod sa pananampalataya, na magbibigay-pansin sa mga espiritung mapanukso at sa mga

katuruan ng mga demonyo; na nagsasalita ng mga kasinungalingan sa pagkukunwari; na ang kanilang budhi ay napaso ng mainit na bakal.' Bago ang mga huling kaganapan ng gawain ng apostasya, magkakaroon ng kalituhan sa pananampalataya. Hindi magiging malinaw at tiyak ang mga kaisipan hinggil sa hiwaga ng Diyos. Isang katotohanan pagkatapos ng isa pa ay babaluktutin. 'At walang pagtatalo, dakila ang hiwaga ng kabanalan: Ang Diyos ay nahayag sa laman, inaring-ganap sa Espiritu, nakita ng mga anghel, ipinangaral sa mga Hentil, pinaniwalaan sa sanlibutan, iniakyat sa kaluwalhatian.' Marami ang nagtatatwa sa naunang pag-iral ni Cristo, at dahil dito'y itinatatwa ang kaniyang pagka-Diyos; hindi nila siya tinatanggap bilang personal na Tagapagligtas. Ito ay isang ganap na pagtanggap kay Cristo. Siya ang bugtong na Anak ng Diyos, na kaisa ng Ama mula pa sa pasimula. Sa pamamagitan niya ay nilikha ang mga daigdig. Signs of the Times, Mayo 28, 1894."

Kapag si Kristo ay kinikilala bilang ang "ipinanganak" ng Ama, tinutukoy nito ang isang katotohanang nauukol kay Kristo—isang katotohanang nawawasak kung ipipilit na ilapat ito sa huwaran ng makataong pagiging magulang. Hindi natin maaaring suriin ang Diyos batay sa ating makataong pananaw. Maisusuri lamang natin ang Diyos ayon sa kung paano Niya inilalahad sa atin ang Kaniyang sariling pagsusuri sa Kaniyang sarili.

Talikdan ng masama ang kaniyang daan, at ng taong di-matuwid ang kaniyang mga pag-iisip; at manumbalik siya sa Panginoon, at siya'y kaaawaan Niya; at sa ating Diyos, sapagkat Siya'y saganang magpapatawad. Sapagkat ang aking mga pag-iisip ay hindi ang inyong mga pag-iisip, ni ang inyong mga daan ay hindi ang aking mga daan, wika ng Panginoon. Sapagkat kung paanong ang langit ay mas mataas kaysa sa lupa, gayon ang aking mga daan ay mas mataas kaysa sa inyong mga daan, at ang aking mga pag-iisip kaysa sa inyong mga pag-iisip. Isaias 55:7-9.

Ang pagbabaluktot sa salitang "begotten" upang tukuyin na nagkaroon ng isang panahon na ipinanganak ng Ama si Cristo ay ang "magbigay-pansin sa mga espiritu ng panlililang, at sa mga aral ng mga demonyo." Para sa layunin ng ating kasalukuyang pag-aaral, tinutukoy ko lamang na ang babae sa Apocalipsis labindalawa ay magsisilang ng "lalaking sanggol" na maghahari sa mga bansa sa pamamagitan ng isang pamalong bakal. Ang isang daan at apatnapu't apat na libo ay maghahari rin sa mga bansa sa pamamagitan ng isang pamalong bakal.

Ang Iglesia ng Tiatira ay magbabalik kapag gumaling ang nakamamatay na sugat ng kapapahan sa panahon ng batas sa Linggo. Sa kasaysayang yaon, ang pangakong ibinigay sa bayan ng Diyos ay na ang mga magtatagumpay ay maghahari sa "mga bansa" sa pamamagitan ng "isang pamalong bakal."

At ang magtagumpay, at isinasagawa ang aking mga gawa hanggang sa wakas, sa kaniya ibibigay ko ang kapamahalaan sa mga bansa; at siya'y maghahari sa kanila na may pamalong bakal; gaya ng mga sisidlan ng magpapalayok ay babasagin silang pira-piraso; gaya ng tinanggap ko mula sa aking Ama. Apocalipsis 2:26, 27.

Ang bayan ng Diyos na nasa pangwakas na pagpapamalas ng Iglesia sa Tiatira ay ang isandaan at apatnapu't apat na libo. Ang babae sa pasimula ay nagluwal kay Cristo, at sa wakas ay nagluluwal siya ng isandaan at apatnapu't apat na libo, na sumusunod sa Kordero.

At umawit sila ng animo'y isang bagong awit sa harap ng trono, at sa harap ng apat na hayop, at ng mga matanda: at walang makatututo ng awit na iyon kundi ang isang daan at apatnapu't apat na libo, na tinubos mula sa lupa. Ito ang mga hindi nadumhan sa mga babae; sapagkat sila'y mga birhen. Ito ang mga sumusunod sa Kordero saan man siya pumaroon. Ang mga ito ay tinubos mula sa mga tao, bilang mga unang bunga sa Diyos at sa Kordero. Apocalipsis 14:3, 4.

Si Cristo ay ipinanganak na "una", at ang isang daan at apatnapu't apat na libo ay sumusunod sa Kordero, kaya sila ay ipinanganak na "huli". Si Cristo ay "inagaw paakyat sa Diyos", gaya rin ng dalawang saksi sa Apocalipsis labing-isa. Ang dalawa niyang anak ay umaakyat sa Ama.

At siya'y nagsilang ng isang anak na lalaki, na nakatakdang maghari sa lahat ng mga bansa sa pamalong bakal; at ang kaniyang anak ay inagaw paakyat sa Diyos at sa kaniyang luklukan. Pahayag 2:5.

Si Cristo, bilang ang Panginoon ng mga Hukbo, ay Siya ring "bahagi ni Jacob," at ang Israel ay "ang tungkod ng Kanyang mana," at ang Israel ay gayon din ang Kanyang "palakol na pandigma" at Kanyang "mga kasangkapan sa pakikipagdigma" na Kanyang ginagamit upang "pagwawatak-watakin ang mga bansa."

Ang bahagi ni Jacob ay hindi tulad nila; sapagkat siya ang humuhubog ng lahat ng mga bagay; at ang Israel ang pamalo ng kaniyang mana; Panginoon ng mga hukbo ang kaniyang pangalan. Ikaw ang aking palakol pandigma at mga sandata ng digmaan: sapagkat sa pamamagitan mo ay babasagin ko ang mga bansa, at sa pamamagitan mo ay wawasakin ko ang mga kaharian. Jeremias 51:19, 20.

Si Cristo at ang isang daan at apatnapu't apat na libo ay kapwa namumuno at dinudurog sa pira-piraso ang mga bansa sa pamalong bakal. Si Cristo ang "bahagi ni Jacob," ngunit gayundin naman ang Kanyang bayan.

Sapagkat ang bahagi ng Panginoon ay ang kaniyang bayan; si Jacob ang kapalaran ng kaniyang mana. Deuteronomio 32:9.

Ang batong nahugot mula sa bundok, na kumakatawan sa Iglesia ng Diyos, ay ang pangwakas na pagpapakita ng Kanyang Iglesia na pumupuno sa daigdig ng Kanyang kaluwalhatian, at sila ay ginagamit bilang palakol na pandigma ng Diyos upang hampasin ang mga paa ng larawan at gawing "ipa ng mga giikan sa tag-araw" ang mga kahariang iyon. Ang mga kahariang iyon ay tinatangay ng hangin.

Nang magkagayo'y ang bakal, ang putik, ang tanso, ang pilak, at ang ginto ay sabay-sabay na nagkadurog-durog, at naging tulad ng ipa sa mga giikan sa tag-araw; at tinangay sila ng hangin, anupa't walang dakong masumpungan para sa kanila: at ang batong tumama sa larawan ay naging isang malaking bundok, at pinuno ang buong lupa. Daniel 2:35.

Nararapat na ilagay ang simbolismo ng babae sa konteksto ng watawat na itinataas sa langit, sapagkat tinutukoy ng Apocalipsis kabanata labindalawa ang pasimula ng isang digmaan sa pagitan ni Cristo at ni Satanas na nagsimula sa langit, at sa gayon ay tinutukoy nito ang isang

digmaan sa langit na nagpapakilala sa wakas ng dakilang tunggalian sa pagitan ni Cristo at ni Satanas. Ipinakikita ng Apocalipsis kabanata labindalawa at labintatlo ang pangwakas na digmaan ng dakilang tunggalian, at ginagawa nila ito sa pamamagitan ng paglalarawan sa mga kinatawan ni Satanas at sa isandaan at apatnapu't apat na libo na nakikipagbaka sa kalangitan.

Sa susunod na artikulo, magpapatuloy tayo sa pagtalakay sa digmaan sa langit sa "mga huling araw," na inihuhwaran ng digmaan sa langit na nagsimula sa pasimula.

At nakita ko ang isa pang halimaw na umaahon mula sa lupa; at mayroon itong dalawang sungay na gaya ng isang kordero, at nagsasalita na gaya ng isang dragon. At isinasagawa niya sa harapan ng unang halimaw ang lahat ng kapangyarihan ng unang halimaw, at pinasasamba niya ang mga naninirahan sa daigdig sa unang halimaw, na ang sugat na nakamamatay ay napagaling. At gumagawa siya ng mga dakilang tanda, anupa't nagpapababa siya ng apoy mula sa langit patungo sa lupa sa paningin ng mga tao, at nililinlang niya ang mga naninirahan sa daigdig sa pamamagitan ng mga himalang ipinagkaloob sa kanyang gawin sa harapan ng halimaw; na sinasabi sa mga naninirahan sa daigdig na gumawa sila ng isang larawan ng halimaw, na nasugatan ng tabak at nabuhay. At ipinagkaloob sa kanya ang kapangyarihang bigyan ng buhay ang larawan ng halimaw, upang ang larawan ng halimaw ay makapagsalita, at maging sanhi na ang lahat ng hindi sasamba sa larawan ng halimaw ay ipapatay. At pinasasailalim niya ang lahat, maliit at dakila, mayaman at dukha, malaya at alipin, upang tumanggap ng isang tatak sa kanilang kanang kamay, o sa kanilang mga noo; at upang walang sinuman ang makabili o makapagbili, maliban yaong may tatak, o ang pangalan ng halimaw, o ang bilang ng kanyang pangalan. Narito ang karunungan. Ang may unawa ay bilangin ang bilang ng halimaw, sapagkat ito ay bilang ng isang tao; at ang bilang niya ay anim na raang animnapu't anim. Pahayag 13:11-18.